

Waor of niet waor?

Dick van Bloemendaal, tekening Gerard Schut

Hele kleine verhaoltsjes die soms warkeluk gebeurd bin en verhaoltsjes die ik uut mun duum 'ezeugen het. Vur jullie un vraag, mar vur mien un weet, welke wel of niet waor bin.

Duuzend he'k dur wel verstreken

Aort van Loo warkte as stalknecht bie de stalhouwerie van Gar-rut van Dam in de Darpsstraot naost de ouwe kark. Hie was niet 'etrouwd want hie had de `waore` nog niet 'evunden. Hie zei al-tied `Ja, ik kan ze wel kriegen mar ik kan ze niet wennen`. Veul eisen had Aort niet, hie leidde un eenvoudig bestaon in zun kamertje boven de stalhouwerie en was tevrete mit zun lot. Hie ploegde en egde de akkers en verzorgde ut transport van bomen en aar boeregerief.

's Zoemers mende hie ut peerd vur de Janplezier vol mit zoe-mergasten deur de bossen rondum Putten en naor de Julianato-ren in Apeldoorn en bie gelegenheid reed hie de trouwkoets of de liekwagen. Hie dreug dan un zwart pak mit un hoge hoed en as ut nodig was kocht hie nog effe gauw un witpepiere losse boord bie van Ganswiek an de overkant van de straot vur zeuven cent, want hie wilde dur altied netjes uutzien vur op de bok.

Umgaon en warken mit peerden was zun lust en zun leven, daor was zun eer mee 'emeud. As enig vertier was hie lid van ut Put-tens Mannenkoor en in ut wiekend bezocht hie ut café waor hie zun maots ontmoette um te kaorten en te biljarten. Dat hie dan wel us un slokje te veul ophad is te begriepen, mar doar dee hie geen mins mee te kort.

Op un stormachtige zaoterdagavond in oktober verliet hie as les-te ut café um noar huus te gaon. De wiend gierde deur de bo-

men en of en toe was dur un beste klap oenweer, mar daor truk Aort zun eige niks van an. Hie vergat zun fiets en liep via de kortste weg op huus an en op de één of are duustere menier kwam hie op ut Roomse karkhofje an de Brinkstraot terecht. Hoe of hie daor terecht ´ekommen is het hie nooit kunnen begriepen. Hie kos geen hand vur zun ogen zien en liep tegen de één nao de are

grafzark an. Of en toe kwam de maon dur effe deur en as hie dan docht dat hie wist waor hie heen mos, was ut weer duuster, zodat hie mar bleef zwarven op dat karkhofje. Ineens zat hie bovenop un grafzark, hie pakte zun deusje lucifers en stak dur eentje an, mar die weu geliek weer uut, en toen nog één en weer één en zo het hie dur wel duuzend an ´esteuken. Toen de maon dur weer effe deur kwam zag hie dat hie op de grafzark van mevrouw Koster zat. Hie het die vrouw goed ´ekend, want hie het dur weet ik hoe vaak zondags naor de kark ´ereën en as hie dur nao de karkdienst weer naor huus toe ree, kreeg hie altied un beste fooi.

Hoe lang of ut ´eduurd het, en hoe of hie van ut karkhofje of ´ekommen is, weet hie niet, mar op ut lange leste is hie toch thuus ´ekommen. Nei, as ut doenker wordt gaot Aort mar liever niet meer over de Brinkstraot langs ut karkhofje.

+++